

טיול בארץ ישראל 1933-סרט נדיר בו מונצחות משפחות האחים לבית בקר

בן הדוד האמריקאי, ג'וסף מלצר, מנציח בסרט את משפחות משה בקר, קיילה גלעדי, רבקה רבינוביץ, ציפורה זייד ואסתר קוזלובסקי.

מסמך ובו חומר רקע והסברים לסרט

שני ילדים ילדה הודס מלץ ילדת וילקומיר שבליטא עד שנפטר בעלה משה.

את רייזה ואת שכנא-כלב.

הודס לבית רינגר, האלמנה הצעירה, אשה מיוחדת במינה הצליחה לפרנס את עצמה ואת ילדיה מבית מלאכה גדול שהעסיק עשרות עובדות ובו נתפרו ונרקמו כל החפצים המיועדים לחתנים ולכלות.

בית המלאכה היה בוילקומיר שם המשיך להתגורר גם שכנא כלב עם משפחתו.

רייזה ומשפחתה עברה להתגורר לאחר לידתה של רבקה לוילנה.

בגיל 40 נשאה הודס שוב ולאחר מותו של בעלה השני עברה להתגורר עם בתה רייזה בוילנה.

היא נפטרה בגיל 98.

דמותה הוותה דמות מופת במשפחה ולאחר מותה נקראו ארבע מנינותיה על שמה.

בובע הודעס, אמת של רייזה ושכנא-כלב, אסתר - אשת מלצר - הנכד האמריקאי - כותב עליה בזכרונותיו.

רבה אש הצבירה אותם לבתה הדסה אשר הצבירה
אותם אלו.

בתמונה, הדסה ברלינסקי ויונתן (יהודה - יוסף)
אלבין, הנין של שכנה-כלה פניא
בארץ.

ההזמנה לבתולה

קייילה רינגר

הדסה נשאה למשה מלץ

שכנא-כלב מלץ נישא לאטל					רייזה נישאה למנחם מנדל בקר								
בקי נישאה ליעקב זוקרניק בן רובין ובסטי אדלשטיין 1908 מולדה 1876	רוז נישאה למאיר בלומברג בן אלהו ושיינה אוריץ 1903 קולדה 1881	לאון מולד 1874	נתן נישא לסאדי מולד 1875	דויד נישא ללנה כהן בת תנחום ואידה כץ 1903 מולד1880	סאם-שמואל מולד 1883	יאנק ג'וסף נישא לברטה מולד 1885	דוד נישא לסופי	אסתר נישאה למאיר קוזלובסקי	ציפורה נישאה לאלכסנדר זייד	ניסן-נפטר	רבקה נישאה לעקיבא רבינוביץ	קייילה נישאה לישראל גלעדי	משה נישא לביילה
רון- צייר	סטנלי- צייר רוזלין גוליאן			נונה אלזה דני	אהרון מנחם דבורה אלכסנדר	אפרים, הדסה, מנחם	גורא טובבת יפתח יוחנן	הדסה שמואל יהודה	הדסה נחמן	אליעזר, ניסן, לאה, שמואל, יהודה, הדסה, יגאל, אבשלום			

רייזה ומשפחתה

רייזה - לבית מאץ, בתה של הודס ובצלה מנחם מנדל בקר
 בצד שמאל רשומות הברכות שנרשמו מאחורי התמונה על ידי
 הסבא :

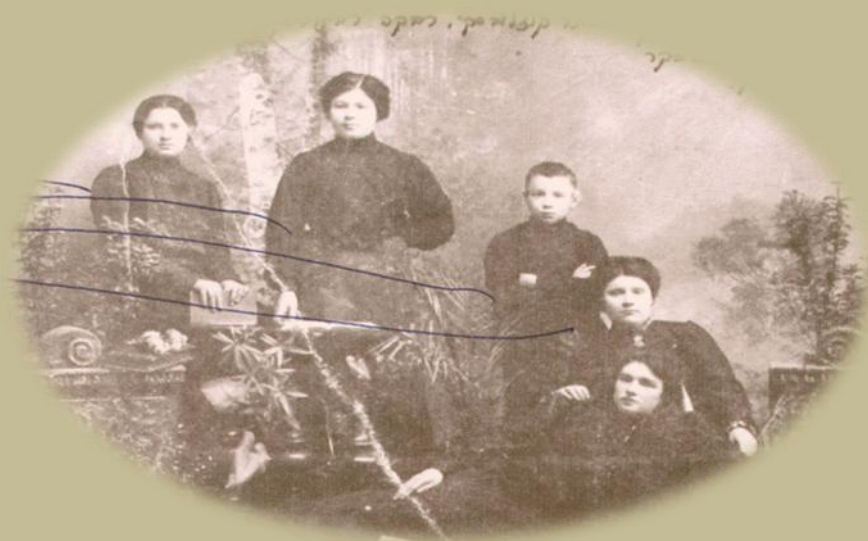
"שנה טובה וברכה ואוצר הטוב יפתח לך עם 27 ברכות של
 כהן גדול עם עוד ברכות לרבקה רבינוביץ ומשפחתה. שנת
 תרפ"ה (1922) שלום. אברהם מנחם מנדל בקר, רויזע בקר"
 (תמונה כלו הוצגה כנראה לכל אחד מהילדים)

האחיות קיילה, אסתר ורבקה

משפחת בקר בוויילנה מימין לשמאל: אסתר (קולאובסקי), דוד (ראה
כתבה עליו באתר זה), קיילה (אלצדי), רבקה (רבינוביץ), ציבורה
(לייד), ביילה (אשתו של הבן משה).
יושבים: ריילה, ניסן (בנו של משה שנפטר בארץ בייל צעיר), מנחם מנדל,
משה.

מימין לשמאל: ציבורה, קיילה, דויד, רבקה, אסתר

קברותיהם של מנחם מנדל ורייזה בהר הזיתים.

שניהם נפטרו בשנת 1927.

משך שנים סברו בני המשפחה כי כביש נסלף מאלף הקברים עד שהוברר כי הקברים נותרו וכך אפילו המצבה שמאלף קברה של רייזה.

הקברים שופצו בעזרת כל בני המשפחה. המצבה המקורית של רייזה שופצה אף היא.

שכנא – כלב ומשפחתו

שכנא כלב מלץ, אשתו אתל, ארבעה מתוך הבנים - יוסף-יונה, נתן, דוד, ליאון וסאם והבנות - רוז ובקי. בתמונה הקטנה למטה נראית המסגרת אותה עיצב ועליה צייר מנחם-מנדל בעלה של רייזה.

שכנא - כלב מלץ (פאמילי מינישטער פאר רייזע פאר) ומשפחתו באר

התמונה נמצאת בביתנו. זוהי למעשה עבודת היד היחידה שנותרה
 לזכרת ממנוח – מנדלשטיין סייג-אומן.
 בתמונה ארבעה בנים בלבד.

בצמוד הבא מספר ג'ו בליכרונותיו על אחיו.

Father was most loving to his children, honest, hard working, considerate, charitable, just, understanding, capable of handling businessmen, employees and customers. Mother was quick tempered and at times intemperate, shrewd, hard working, charitable where it showed and loving to the family.

My brothers...to begin with: Leon. Leon was well educated in the Hebrew tradition, good looking, dashing, always had an eye for the girls and women and at 19 was forced into a marriage with a woman 10 years his senior because Father and Mother began to have too much trouble with our female help. He couldn't get enough sex satisfaction but managed to get it somehow.

Nathan was a dreamer. Practical matters were foreign to him. Arithmetic was Greek, geography was a nightmare. Music was his love. Women were out. When I was about 8 years old, he began to take violin lessons to our great dismay. He was terrible. But he was persistent and finally when I was about 10, he went to Vilna, a town about 40 miles away to study in the conservatory. He was gentle, philosophical and tried to follow an intellectual life but was not too bright. I loved him in spite of all of this. I also loved Leon and admired him no end.

David was a rough and ready young man, refused to learn anything, out for a good time. He belonged to the "strong-arm" gang, had affairs with girls, was one of the protectors during the pogroms, was loveable, shrewd but incorrigible. Father never spared the rod on either him or Leon but only slapped Nathan when he made stupid mistakes.

Sam was exactly 2 years older and my constant companion; his friends were my friends. He was much better looking, hand more push and spark, was popular with boys and girls, more pushing, forward and alert, smart, quick at learning and gave promise of possessing leadership. I was his shadow.

My sisters Beckie and Rose were again two different personalities. Beckie was self-centered and selfish, good natured, stout and spoiled by my mother. She had a very loving nature and my relationship with her was a constant physical cuddling. She loved me very much. I loved Rose most. Rose was a serious, sweet considerate girl and bore the brunt of Mother's constant nagging and bossing and belittling for the benefit of Beckie. Rose was the drudge in spite of 2 servants who worked for us in the house. Rose was a hard worker in connection with the store, she sewed, waited on customers and did some housework. But in spite of all, she kept herself neat and clean and loved every one of us. I loved her very dearly and preferred her greatly over Beckie and I'm afraid I showed it.

בני המשפחה הגרו לארצות הברית בשלבים.

בארצות הברית שנה שכנא- כלב מלץ את שמו לצ'רלס מלצר .

תקופה מסוימת -ועד שהתבססו בארצות הברית- הועברו שתי הבנות-בקי ורוז לוויילנה והתגוררו עם משפחתה של רייזה. (ראו בקטע למטה בו מוזכר גם משה בקר מתוך זיכרונותיו של ג'ו מלצר)

Father's departure with David was a secret and sad affair. Mother told us that she would soon follow with Sam and me leaving Beckie and Rose behind to live with their cousins in Vilna (these are the cousins who emigrated to Palestine in 1903, Moishe Becker was the oldest.)

משפחת מלצר נקלטה בארצות הברית, ההורים הצליחו לפרנס את המשפחה ולאפשר להם ללמוד ולהיטמע בארץ החדשה.

הבן יונה-יוסף היה בתחילת שנות השלושים מהנדס בעל רכוש אב לשתי בנות מתבגרות ובן צעיר בשם דונלד-דני.

הוא ואשתו ברטה החליטו לצאת למסע לארץ הקודש ולבקר את ילדי דודתם רייזה שנפטרה מספר שנים לפני כן.

הייתה בהם רוח הרפתקנית ותעוזה הרבה סקרנות והרבה רצון לתרום.

וכך בשנת 1933 הגיעו בני הזוג מלצר עם בנם הקטן לארץ ישראל.

יחד עם מכונתם חרשו את הארץ והגיעו לכל בני המשפחה.

הם בקרו בירושלים את רבקה עקיבא והילדים הדסה, ושמואליק.

את הבן יהודה ביקרו במקווה –ישראל.

הגיעו לעטרות שם התגוררה מש' קוזלובסקי: אסתר, מאיר, הדסה, אפרים (פמה) והתינוק מנחם (שנקרא על שם הסבא מנחם-מנדל).

המשיכו לשיח' -אבריק שם התגוררה מש' זייד ציפורה, אלכסנדר והילדים גיורא, כוכבת, יפתח ויוחנן.

הצפינו לכפר גלעדי ובקרו את בת -הדודה קיילה שבעלה ישראל שעל שמו נקרא הקיבוץ נפטר שנים רבות קודם לכן.

בקיבוץ התגוררו גם ילדיהם הדסה ונחמן.

עם מש' גלעדי הם סיירו במקומות נוספים בצפון במעבר הגבול בצפון ובתחנת הכוח בנהריים.

בראשון לציון הם נפגשו עם בן הדוד האהוב משה אותו זכרו היטב עוד מחו"ל ועם ילדיו הרבים ומלאי המרץ.

את הביקור הנציחו במצלמתם (מוצר נדיר באותה העת ובמיוחד כאשר מדובר בביקור פרטי).

הביקור השאיר רושם עצום במשפחה היה זה בפירוש ביקור "הדוד מאמריקה" שלא רק השפיע אהבה רבה אלא גם סייע כלכלית למשפחה והוציא אותם ממצוקות כלכליות בהם היו שרויים.

מאחד ממכתביו של עקיבא אנו אנו לומדים שמלצר נתן להם 100 לירות מה שהוציא אותם מהחובות הרבים בהם היו שקועים בגלל בניית הבית, כך –לפי מכתבו של עקיבא- עזר גם לאחרים. פמה קוזלובסקי כותב כי עזרתה של מש' מלצר סייעה להם לרכוש מגרש בשכונת בורוכוב שם בנו את ביתם.

ידוע כי סייע גם משמעותית לקיבוץ כפר-גלעדי.

כשחזרו לארצות הברית נפגע מצבם הכלכלי- אך השתפר אחר כך.

אמא שלי עמדה בקשר הדוק מאד עם ההורים והבנות.

בשנות החמישים הגיעו ההורים לביקור נוסף, כן הגיע בן הדוד נתן מלצוף שהיה חזן וביקר עד כמה שזכור לי בארץ פעמיים (בנוסף בקר בילדותו כאן כנער מקהלה).

הבנות נונה ואלזה בקרו כאן כמה פעמים.

אלזה שהתה כאן תקופה ארוכה עם בעלה וכך גם בנם, נבי.

בתו של דולנד שהתה כאן וכך גם צאצאים אחרים של בני המשפחה.

אמא שמרה הרבה מאד מכתבים ואפילו את טיוטות התשובות ששלחה.

ניתן לומר שגיליתי התכתבויות לאורך שבעים שנה לערך.

לאחרונה התחדש הקשר עם צאצאי המשפחה - עם כלתה של נונה זיק (בתם של ג'ו וברטה) ועם ג'ודי נכדתו של נתן מלצוף שהיא בעלת אין ספור ידידים בפייסבוק ובעלת רצון עז לקשרים עם בני המשפחה.

בני משפחה אחרים-צאצאים של האחים גם הם אותרו.

את הסרט שאותו אנו מציגים כאן הביאה לארץ אחינועם זייד ששהתה בארצות הברית ויצרה קשר עם בני משפחת מלצר.

להלן פירוט המקומות בהם צולם הסרט

ירושלים –משפחת רבקה ועקיבא רבינוביץ (מופיע בתחילת הסרט ללא ציון שם מקום)

בירושלים התגוררה מש' רבקה ועקיבא רבינוביץ מאז נשואיהם בשנת 1910 כאן נולדו ילדיהם הדסה, יהודה ושמואליק .

רבקה ועקיבא אנשי העלייה השנייה שהיו פעילים עוד מחו"ל במפלגת "פועלי ציון" התיישבו בירושלים על מנת לתמוך בהוריה של רבקה.

רק לעת זקנה עברו להתגורר בכפר- גלעדי לצד ילדיהם ונכדיהם

בסרט שצולם בירושלים מופיעים הדסה,רבקה,ובני מש' מלצר.

יהודה למד באותה העת במקווה -ישראל ומש' מלצר נסעה לשם במיוחד כדי לצלם אותו.

שמואליק צולם בעטרות נסע לשם עם רבקה. ככל הנראה בעת הצילומים בירושלים היה בבית הספר.

הצילומים נעשו בכניסה לחנות המחוכים שהייתה לרבקה ועקיבא מול בנין העירייה של היום בבניין הארמני שברח' יפו 19.

תמונה מתוך הסרט מימין לשמאל דני מלצר, הדסה רבינוביץ –
ברלינסקי, א'ו מלצר, ברטה מלצר, רבקה רבינוביץ'

אמטה-אלאליק, יהודקה ורבהקה בבית ברחוב אלחריזי

עטרות – אנשי "השומר" – משפחת אסתר ומאיר קוזלובסקי

עטרות הוא אזור תעשייה הנמצא בצפון ירושלים. עטרות הוקמה ב-1919 כמושב עובדים ששכן כ-11 קילומטר צפונית לירושלים, בסמוך לכפר הערבי קלנדיה ושדה התעופה עטרות שנבנה בידי המנדט הבריטי. היישוב פונה והוחרב במלחמת העצמאות. לאחר כיבוש האזור במלחמת ששת הימים הוקם בסמוך אזור התעשייה עטרות.

בשנת 1923 רכשה הקרן הקיימת לישראל 374 דונם, לצורך ביסוס והרחבת עטרות והקבוצה החליטה להתארגן במסגרת מושב עובדים בשם "עטרות". בשנת 1925 רכש המושב פרות הולנדיות והקים משק חלב, שתוצרתו נמכרה בירושלים. בשנת 1927 הושלמה בניית 18 בתים לתושבים שעד לאותו זמן התגוררו במבנים ארעיים. במרכז היישוב הוקם מבנה ביטחון מבטון הניתן להגנה בקלות יחסית על מנת לשמש מחסה ומסתור לתושבים. את התקוות ותנופת הבנייה קטעו המאורעות של שנת 1929 שהדגישו את בידודו המוחלט של היישוב.

על פי מפקד התושבים של 1931 היו בעטרות 112 נפשות שהתגוררו ב 23 בתים.

מש' קוזלובסקי התיישבה בעטרות בשנת 1931 לאחר שעזבה את כפר-גלעדי ולאחר שהייה בירושלים של כשנתיים כאשר באותו הזמן שהה קוזלובסקי בשיח' אבריק. הבן-אפרים (פמה) קוזלובסקי מספר כי מש' מלצר סייעה להם לקנות מגרש במרכז (הדברים משתלבים עם הדברים שכתב עקיבא על העזרה הגדולה שהעניק מלצר לבני המשפחה להלן קטע מעדותו של פמה המתייחס לביקור מלצר:

"הדוד של אמי (צ"ל בן הדוד) הגיע מארצות-הברית, טייל בארץ וביקר את כל בני המשפחה. לפני נסיעתו לארה"ב השפיע על הורי לעזוב את המושב, והשאיר לנו סכום נכבד שאפשר לנו לקנות מגרש בשכונת בורוכוב. בסוף 1933 העברנו את המשק שלנו לגבעה שנקראת היום גבעת קוזלובסקי. אבי היה ראשון שהתיישב על הגבעה השוממה, ונפטר מהרעלת דם - נפצע בעבודת הביצורים סביב ביתנו בשנת 1948 והוא עודנו צעיר. אנו ממשיכים להתגורר בבית הזה עד עצם היום הזה. נשאתי לאשה את חיה ולי שלושה ילדים: מאיר, רן וענת. אנו גמלאים הנהנים כיום משמונה נכדים."

בתמונה משמאל לימין הדסה קוזלובסקי (אלוני), בן דוד מצד
קוזלובסקי (אפרויה), שמואליק רבינוביץ בן של עקיבא ורבקה, אפרים
(פמה) קוזלובסקי בן של אסתר ואמיר.

בצד ימין נותן לראות חלק מן המיטה של מנחם התינוק עצמה בחוץ

בסרט ניתן לראות את אסתר קוזלובסקי ואת רבקה רבינוביץ משתעשעות עם התינוק מנחם תושב הישוב ישע.

שיח' אבריק- משפחת ציפורה ואלכסנדר זייד אנשי "השומר".

משפחת זייד עזבה את כפר גלעדי בשנת 1926 ועברה להתגורר באדמות שיח' אבריק שבעמק יזרעאל.

אלכסנדר שימש כשומר על אדמות הקרן הקיימת באזור.

בשנת 1938 –חמש שנים לאחר שצולם הסרט- נרצח זייד בדרכו מקבוץ אלונים.

מימין לשמאל: קורא, יונה, אלכסנדר, דני מלצר, אמיר קולנסקי, כוכבת, ייד.

מימין לשמאל: קורא, יונה, אלכסנדר, יונה מלצר, כוכבת, יפתח, צפורה, ברטה מלצר.

מאות בני המשפחה נרשמו על התמונות על ידי הדסה.

מקווה- ישראל-שם למד יהודה רבינוביץ' (בסרט נקרא בית ספר חקלאי)

מקווה- ישראל הוא בית הספר החקלאי הראשון בארץ ישראל. בית הספר הוקם על ידי קרל נטר בשנת 1870, ממזרח ליפו, דרומית לדרך יפו-ירושלים

גיורא זייד נשלח ללמוד בבית ספר זה אך לא נקלט שם ועזב אותו (נכון יותר ברח משם). מאחר ויהודה גם הוא לא מצא מסגרת לימודים בירושלים שתתאים לו ובמקביל אהב מאוד את העבודה החקלאית הצליחה ציפורה לשכנע את הנהלת בית-הספר לקבל אותו במקום גיורא.

יהודה פרח בבית הספר, בעת הביקור היה לקראת סיום לימודיו.

מש' מלצר נסעה לבקר אותו והגיעה עד לכפר -יונה שם עסק בעבודה חקלאית.

לימים הפך יהודקה להיות חבר קיבוץ כפר גלעדי

כפר גלעדי- משפחת ישראל וקייילה גלעדי –אנשי "השומר"

משפחת גלעדי התיישבה במקום בשנת 1916. ישראל נפטר בשנת 1918 ולאחר מותו נקרא הישוב על שמו.

קייילה לא נישאה בשנית.

לקייילה וישראל נותרו בחיים שני ילדים, הדסה ונחמן, והם מופיעים בסרט שצילם מלצר.

לאחר צילומים בכפר גלעדי שם מופיעים רבים מאנשי המקום -מעבר למש' גלעדי ומאיר קוזלובסקי- מוקדשים צילומים למפעל החשמל בנהריים ולמעבר בין ארץ ישראל וסוריה –מקומות לשם נסעו עם מש' גלעדי.

את מפעל החשמל ההידרואלקטרי בנהריים, שנקרא "ירדן א'", הקים פנחס רוטנברג. תחנת הכוח שנבנתה הייתה הראשונה מבין ארבע תחנות שתכנן רוטנברג להקים לאורך בקעת הירדן. תוכניתו המקורית של רוטנברג הייתה הקמת 13 תחנות כוח הידרואלקטריות בארץ ישראל. עבודות הבנייה של המפעל בנהריים החלו באוגוסט 1927-ב-9 ביולי 1932 נחנך האתר באופן רשמי סמוך למפעל בנהריים הוקם בעבר הירדן המזרחי יישוב לשיכון עובדי המפעל ומשפחותיהם - תל אור. השם ניתן בהיותו קרוב וקשור לתחנת הכוח. בשל בידודו של היישוב ולמרות קוטנו, הוקם במקום בית ספר לילדי העובדים .

בתמונות: הדסה אלעד, נחמן אלעד, קיילה אלעד, מאיר קולאובסקי,
ומי' אלעד - בנהריים.

בסרט שצולם בכפר - אלעד מופיעים רבים מתושבי המקום אשר יש
לזהותם ולצרף שמותיהם

ראשון לציון – משפחת משה וביילה בקר

משפחת בקר בראשון לציון מימין לשמאל – שורה אחורית: הדסה
(בוטקובסקי), שמואל, לאה, צמנואל, ביילה.

שורה ראשונה: אליעזר, יהודה, איסיה של ביילה-דיסלר, יאאל משה
ואפסלום

בראשון לציון התגוררה משפחתו של הבן הבכור למש' בקר, משה, עם אשתו ביילה וילדיו.

לפני מגוריו בראשון לציון ניהל משה במשך תקופה לא קצרה חווה חקלאית עבור יצחק גולדברג
שהיה איש רב פעלים ורכוש -ונדיב גדול והכיר ככל הנראה את משה עוד מוילנה .

החווה הייתה בערטוף ליד במושב נוחם (קרוב לבית שמש).

משה עלה ארצה כאשר היה כבר אב לארבעה ילדים בארץ נולדו לו ילדים נוספים.

על שמו של משה היום רחוב בראשון לציון.

בזמן הביקור בארץ היה הבן הבכור, אליעזר, נשוי לחסידה ממש' בן זאב מראשון לציון ואב לשני
ילדים המופיעים בצילומים שושנה (על שם הסבתא רייזה) ושמעון הקטן.

לבתה של שושנה-דפנה קהת-אתר משפחתי המפרט את תולדות המשפחה.

מלצר היה קשור מאד למשה עוד מחו"ל ניכר שהתלהב מאד מילדיו ומתעלוליהם.

בסרט נראה הרבה הבן עמנואל רוכב על האופנוע.

מימין לשמאל: אלה בקר, הדסה רבינוביץ, צמנאל בקר, אליעזר בקר, חסידה בקר והילדים שושנה ושמעון.

השמות ראומים על גבי התמונות בתמונה התחתונה (568) משמאל
 לימין: משה בקר, יהודה בקר, הדסה בקר (בוטקובסקי), ביילא בקר, לאה
 בקר.

הקשרים המתמשכים עם מש' מלצר לדורותיה

הטיול בשנת 1933 היווה דחיפה לקשר מתמשך, לביקורים, ולהרבה הרבה מכתבים בין המשפחות.

הבאתי כאן מעט מן המכתבים והתמונות שהצטברו בבית אמי.

היה כאן קשר אמיתי שתחילתו בקשר העמוק שבין רייזה לאחיה שכנא - כלב המשכו בחיבור האמיתי שנוצר בין בני המשפחה מעורב בהרבה כבוד לבני המשפחה בארץ שהגשימו את החלום הציוני.

בני המשפחה בארץ העריצו את ההצלחה של בני המשפחה שבאמריקה את השיגיהם ואת טוב לבם וחוכמתם.

באחד הפנקסים של אמי מצאתי רישום מדויק של צאצאי מש' מלצר ומירושלים שלחתי מידע זה לצאצאים בארצות - הברית שלא הכירו את קרוביהם שם ורצו לחדש עימם את הקשרים.

הופתעתי לגלות ציירים מפורסמים מאד במשפחה שבארצות הברית יש כנראה אמת בטענה כי כשרונות עוברים גם בגנים.

בנו של נתן מלצוף היה צייר ידוע ביותר התפרסם במיוחד בציורים אותם צייר כצוללן מתחת למים.

כך גם ציירים נוספים.

JOSEPH MELTZER

300 CENTRAL PARK WEST
NEW YORK CITY

July 13, 1933

My darling Hadassah,

I have thought of you so many, many times since we left you over four months ago, and I have meant to write you so many times, but circumstances have always prevented. Today, however, I am determined that nothing shall interfere.

Many things have happened in the six weeks since we returned home, and I'm sorry to say that most of them have been sad and worrisome. In the first place, we found business conditions very poor and that investments were losing money on all sides. There seems nothing to do but wait for conditions to better themselves, and you can imagine that is a very trying condition, when expenses are high. But why worry you with such matters?

I suppose I might as well get through with all the sad matters first. You will all be sorry to learn that Yanky's only remaining sister, Becky, or as her Yiddish name was, "Musel", has passed away. We found her very sick when we returned from Europe, and although everything in man's power was done to save her life, she died last Saturday, July 8th, from complications that set in due to kidney disease. We are all broken up over this, and feel terribly sorry for her husband and children. They were all very devoted and she and her husband lived so very happily together that it will leave him very lonely.

We have heard several times from your Uncle David since we returned, and he is now in California trying to get his little boy. Its too bad that he has so many troubles in his marriage, but I'm afraid we can't help him any.

We have showed to Yanky's brothers Sam and Nathan the moving pictures of your family and they all enjoyed meeting you. Besides, I personally was very glad to see you all again, and especially you, Hadassah. I'd like nothing better than to make another trip to Galvestine, but present business conditions make that hope very remote. However, we shall enjoy seeing you all in the cinema often.

Donny is not at home now, but is spending the summer at a camp in Maine, where he has a wonderful time.

JOSEPH MELTZER

300 CENTRAL PARK WEST
NEW YORK CITY

We are planning to go up to see him in about a week. This camp is about 400 miles from New York and it will take us a day and a half to drive there, but it will be worth the trip to see him. You know, he hasn't forgotten anything he saw on all our trip and when we have company and show them moving pictures, he explains all the pictures and tells them about all the places we went to and all the things we saw.

Nona and Elsa are home for the summer and Nona graduated from college in June. They will both enclose a little letter to you and will speak for themselves.

Don't forget to write us as soon as you get this. We are all very anxious to hear how you are getting along in Tel Aviv and whether your little store is progressing at all. Of course we know that new stores don't do business right away and one must be patient and work and wait, but I hope you won't be discouraged if things are slow at first. They will be all right for you I'm sure. And are you content with the room you found there? I hope also that you are making friends with nice young people in Tel Aviv and enjoying yourself too. The only letter I got from you was so charming that I hope you will write me often, dear.

I am going to write to Hadassah Becker now, but when you see her and her family, give them all my love and kindest regards. And give my love and a kiss to your darling mother and your father as well as the two boys. We went to see your father's brother when we were in Paris and met his wife and such a nice little boy.

Forgive the typing, but I can always write more on the typewriter than by hand.

With lots of love to you all and expecting to hear from you soon, I am,

Lovingly,

Cousin Bertha

Dear Fritko

I can not believe how exciting just a few words of greetings. I am sure you will have enough to read with out this, but a few words of good cheer will not be amiss. Give the whole family my love

האכתה הראשון שהתקבל אחי מלצר לאחר שובם לארצות-הברית.
הם מספרים על פטירתה של רוק, ועל התמונות שהראו לסאט ונתן.

300 Central Park West
New York, N. Y.

July 29, 1935

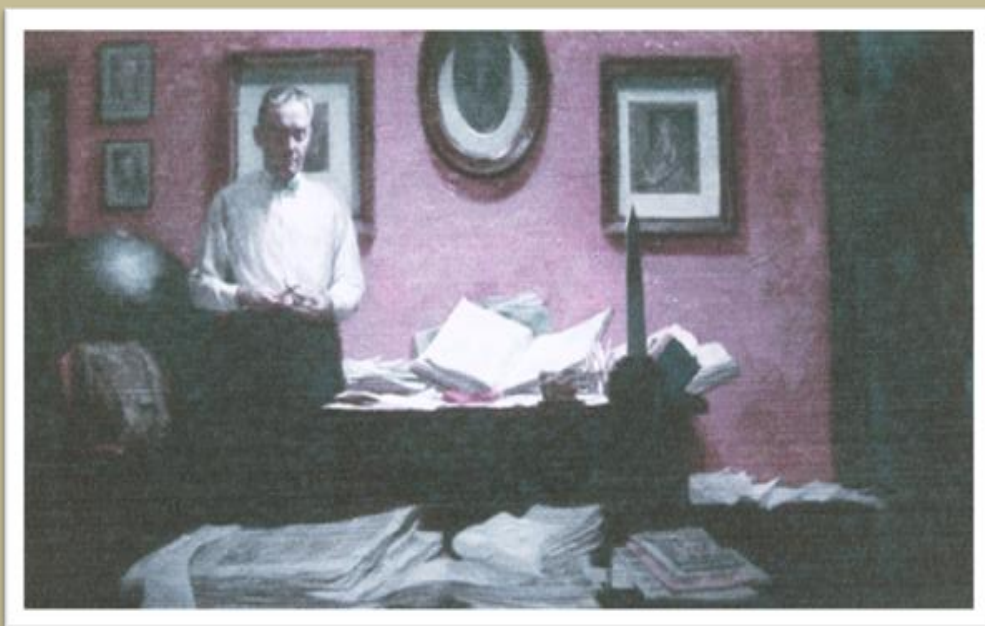
My darling Hadassah,

It was with great joy and excitement that we received your letter, first because it was from you and second, because it was the first letter from Palestine since Nona and Elsa came back. There was one letter from Emanuel to Nona last Fall, but it was in the new Hebrew and no one here could decipher it for her, so she never could answer it. If he wants to write to American girls, tell him he'd better learn English.

Were you happy in Alexandria? It should have been an exciting change, for a while at least, - and I do hope you made some nice friends. Do write me about it.

You've no idea how often I wish myself back with you and your

מכתב מסנת 1935, צמנאל כותב בעברית לננה איק הוא מצפה שיבין
משהו.

ציור של סטנלי מאלצ'ק בנו של נתן שהופיע רק בחודש מרץ השנה באתר
 "הציון השביעית". תחילת הכתבה מופיעה למטה.

מאלצ'ק צייר בשנת 1934 את וולטר ליפמן - צ'יתונאי אמריקאי ידוע.

"יבורנו מבקרי העיתונות"

גם ב-2013 אפשר למחזר את המאמר "מבחן החדשות", שפורסם בארה"ב ב-1920 וחשף את הכשלים המקצועיים של עיתונאים שמערבים דעה בידיעה ומטעים את הקוראים

רפי מן | 02.03.2013 | 0

רגל מלאות חמש שנים לאתר "העין השביעית" ולכבוד השקת האתר החדש, אנו מגישים סדרת כתבות ומאמרים בנושא ביקורת התקשורת

ב-4 באוגוסט 1920 נפל דבר בתולדות ביקורת העיתונות בארצות-הברית: המגזין האמריקאי "ניו-ריפליק" פירסם באותו יום מוסף מיוחד, שהוקדש כולו למאמר אחד. תחת הכותרת "מבחן החדשות", ועל פני 42 עמודים, בחנו שני מתבריו, וולטר ליפמן וצ'רלס מרץ, את הדרך שבה סיקר ה"ניו-יורק טיימס" את המהפכה הקומוניסטית ברוסיה במשך שלושה שנים, ממרץ 1917 ועד מרץ 1920.

השניים העבירו זכוכית מגדלת על פני הכותרות, הידיעות והפרשנויות שעסקו בתריסר אירועים מרכזיים במהפכה שהרעישה את העולם. ניתוח התוכן המדוקדק הוביל למסקנה חד-משמעית באשר לתפקודו של העיתון: "מנקודת המבט של עיתונאות מקצועית, הדיווח על המהפכה ברוסיה היה לא פחות מאסון".

במה חטא ה"טיימס"? בראש וראשונה בהטיית העובדות בהתאם לגטיות לבם של העורכים והכתבים, בעיקר זו של שליחי העיתון לרוסיה, שגילו אהדה למהפכנים. משום כך אימצו, ללא היסוס וללא בדיקה, הערכות מצב של גורמים שהיו מעורבים במאבק בתוככי רוסיה וסיפקו אותן לעולם כאילו היו עובדות מוצקות. התוצאה היתה כמעט תמיד מטעה, כתבו ליפמן ומרץ, וחדשות שגויות גרועות יותר מאשר העדר דיווח.

המתבררים הדגישו כי דווקא בשל מעמדו של ה"טיימס", מהטובים בעיתוני אמריקה, יש חשיבות רבה להצבעה על הכשלים. התופעות שגילו בעיתון, כך הדגישו, מאפיינות כמעט את כל מתחריו. בכלום ניכרים סטנדרטים מקצועיים לקויים והעדר אכיפה של כללי העבודה הראויים לאיסוף מידע, אימותו וכתבתו.

פקיד בכיר

93 שנה חלפו מאז ראה המאמר אור. מאז באו לעולם הרדיו, הטלוויזיה והאינטרנט. הסביבה התקשורתית השתנתה לבלי הכר, אבל אפשר לשוב ולפרסם אותו גם היום. כשלי הדיווח החדשותי לא נעלמו. תמהיל בעייתי של עובדות ודעות הוא חזיון נפוץ גם במאה ה-21; אימוץ מידע שמוסר גורם אינטרסנטי כאילו היה עובדה, ללא ייחוס למקור, הוא עניין יומיומי, וגם טכניקת הייחוס של מידע למקורות אנונימיים רווחת עד מאוד.

על השיטה הזו, של ייחוס מידע לפקידים במשרד החוץ, "מקורות ממשלתיים" ו"גורמים מוסמכים", כתבו אז שני המבקרים: "כל אחד יכול להסתתר מאחורי ביטויים כאלה, פקיד זוטר, שיחה ליד שולחן ארוחת ערב, שמועה בלובי של מלון, שיחת היכרות מקרית או אפילו יחצן בתשלום". דיווחים כאלה מותירים את העורכים, כמו את הקוראים,

סטנלי מלצ'ץ, הצייר האפורסט, בנו של נתן.

Stanley Meltzoff, 89, Avid Diver Who Painted Marine Life, Dies

By DENNIS HEYESI

Stanley Meltzoff, who dived to great depths to photograph sea life and then, in his studio, transformed those images into vibrant paintings for magazines like Sports Illustrated and Scientific American, died Thursday in Red Bank, N.J. He was 89 and lived in Fair Haven, N.J.

The death was confirmed by his wife, Diane Pogrunt.

Wandering the world for more than 40 years — from the shores of Montauk and Key West to the atolls of the Pacific and the Mediterranean coast — Mr. Meltzoff spent his days peering at bonefish as they mated six inches below the surface or using scuba gear to photograph sharks, eels or goliath groupers at depths of 100 feet or more.

An artist and art professor earlier in his life, he began to concentrate on fish images in the early 1960s.

In "Bound for Blue Water: Contemporary American Marine Art" (Greenwich Workshop Press, 2003), the marine art historian J. Russell Jinishian called Mr. Meltzoff "the father and founder of the genre."

"To say that water is in Stanley Meltzoff's blood is an understatement," the book said. It also displayed Mr. Meltzoff's detailed depictions of butterflyfish, bluefin tuna, black marlin, bonefish and barracuda — to name a few — in shades of red, green, orange, purple, silver and, of course, blue.

Mr. Meltzoff roamed "in search of many species of fish that he studied, photographed and interacted with in their natural environments," Mr. Jinishian said. "He then put his masterful brushwork on canvas to create images that, for the most part, are the only way these beautiful animals can be seen."

Born in Harlem on March 27, 1917, Mr. Meltzoff was a son of Nathan and Sadie Marcus Meltzoff. His father was a cantor at a Manhattan synagogue. Mr. Meltzoff graduated from City College in 1937 and earned a master's degree in fine art from [New York University](#) in 1940. During World War II, he was an artist for Stars and Stripes, the military newspaper, in Europe. He taught painting and art history at City College from 1939 to 1941, and taught there again after the war until 1950, when he began a five-year stint at Pratt Institute.

But even as a child in the 1920s, Mr. Meltzoff had been an avid skin diver, mainly off the New Jersey coast. By the 1940s, he was keen on spear fishing and scuba diving and, starting in 1949, he added underwater photography. He first combined his passions for the sea, photography and art in the 1960s, when he painted several series on particular fish species for Sports Illustrated, National Geographic and Field & Stream.

Mr. Meltzoff's first wife, Alice Forder Meltzoff, died in 1979. Besides his second wife, whom he married in 1999, he is survived by two daughters, Sarah Keene Meltzoff of Miami and Annie Laurie Armistead of Davis, Calif.; three stepchildren, Jessie Dulberger of Boulder, Colo., Stephanie Ritz of Oshkosh, Wis., and Matt Ritz of Tacoma, Wash.; and a brother, Julian, of San Diego.

Mr. Meltzoff's art was not been limited to marine life. He did illustrations, including landscapes and historical subjects, for Life, The Saturday Evening Post and Colliers. In 1976, he was commissioned by

קטע מכתבה על סטנלי מלצוף וציור שלו

Sailfish and...
Tom Dauria

Original: \$4,000

The Hunt
Tom Dauria

Original: \$2,800

Airborne
Tom Dauria

Original: \$1,000

Robalo
Tom Dauria

Original: \$975

Leaping Marlin
Tom Dauria

Original: \$4,000

Sailfish and Frigate
Tom Dauria

Original: \$4,000

תמונות דגים שצוירו מתחת למים של סטנלי מלצר

רוזליין, בתו של נתן מאצור שפטרה בצעירותה, לאצלה, בתה ג'ודי
שיצרה אצנו קשר לפני כשנתיים

September 18, 1947

Dearest Hadassah,

I can't begin to tell you how very happy we are to hear from you again. I say again because we did receive a letter about a year and a half ago, which I at once answered. Nona was living with me in the country at that time and she also wrote in the same envelope, but very much to our surprise the letter came back to us about a month later. We wondered whether you had moved away, but never found out.

It was from that letter that we learned that you are married and had one child. Now you have two, a boy and a girl, and we all wish you much happiness with your little family. I'd love to know something about your husband, who I am sure must be a very fine person.

My daughters have caught up with you, for Nona has a boy $3\frac{1}{2}$ years old and a little girl of 15 months, while Elsa has a little girl $4\frac{1}{2}$ years old and just gave birth to a boy about 3 weeks ago.

Your friends did telephone me a few months ago that they had regards from a relative of ours and also a gift for us, and I invited them to come to dinner and spend an evening with us. However, the gentleman said they had no time but would get in touch with me again, so that we could come over to see them. I waited to hear from them about a week or so, and finally called their hotel, only to be told that they had left and didn't leave any forwarding address. About a month later, we received by mail, the album which you gave them for us, but no address to write them. That's all I know about it, but we do thank you heartily for the album.

There is an engineer here now who comes from Jaffe, but he does not seem to know any of our family.

We are all very well and getting along as best we can in this mixed up world. Everyone here is greatly perturbed over affairs in Palestine, for we read such disturbing news items all the time, - yet when a Palestinian comes and we ask him how things are we are told that everything is quiet. Can you tell us anything about how you people feel about all this struggle? How do the majority of Palestinians feel about the manner in which the Zionists have conducted matters? Have they helped or hindered? Sometimes I hardly know what to think.

This is a whole week later. I have been waiting for Nona and Elsa to write also, so that I could mail all the letters together, but I guess they'll have to send their's separately.

מכתב מברטה-

1947

300 Central Park West, N.Y.

April 5, 1948

Dearest Hadassah,

I hope with all my heart that this letter will reach you, but we will continue to write until some letters will finally get through to you.

It was such a great pleasure to get the pictures of your two children, who are lovely. Ousi is apparently developing quite a talent for sculpture, to judge from the little animal figures he makes with the plasticine. And he has such a fine, happy face. I hope and pray that Palestine may grow to be a land of peace and that your children may grow up with a secure and happy land to live in and to work in.

We worry a lot about all of you, but it seems there is little we ourselves can do. We try to help in any way that may be a help to our people, but sometimes it seems so futile. I doubt that there are many here who are proud of the stand our country has taken, and we are all hoping that it will change yet and try to help our poor Jews in their struggle.

What has happened to all the boys in the family? Where are they? And if you ever see Absolem, please tell him to write to us if he can. He was so sweet to us all the time he was in Europe during the war, writing us often, sending us gifts, and keeping in touch with us. Now we haven't heard from him in a long

1948-N כחג

מכתב להדסה מ-1942, חודש לאחר נשואיה, משי מלצר עדיין אינה
 יודעת שנישאה ואל כן שולחת המכתב להדסה רבינוביץ בכפר גלעדי.

Mr. and Mrs. Joseph Meltzer
announce the marriage of their daughter

Nona

to

Mr. Irving Ziek

Thursday, April Sixteenth
Nineteen hundred forty-two
New York City

על נשואיה של נונה דווקא מודיעים בארץ - 14/4/1942

on June 4 and is very happy - and loves his medical studies.

The last time we heard from Palestine was when Hadassah Becker had her eye operation, and that's a long time ago.

Won't you please give us some news of the family soon - of Maisha, his children, your parents and brothers, Esther, Kaila & the rest?

One of your cousins, Charley Blumberg, whose mother was Tark's sister, - is in Cairo and may come to Palestine on his next leave. Why don't you write him? His address is -

Lt. Charles Blumberg
Ord. Dept. H.E.S.C.
Q.M. Container Installation Gx. "A",
A.P.O. 678
% Postmaster, N.Y.C.

Since I wrote the above, Donay changed his plans and was married.

Our love to you all. Please write to us.
Affectionately, your
Cousin Bertha

ברטה מבקשת לכתוב לז'רל'י בלומברג בנה של רחל שנמצא בקהיר.

נכדה של רחל נצח אשתו-1988

1983- בקימקור בארץ. מימין לשמאל: רובין (בתה של נונה), אלסנדרה
 נכדתה של נונה (בתו של פיטר), נונה, ליד דגם ירושלים בימי הבית
 השני

1982
(DEVORA, AVIEZER AND HIL-
CHILDREN) NOVA WITH DAVID FAMILY IN KRAEL
MEIR, DAVID NOVA AND HILLEL, DEVORA, TIMNA

NOVA IN RISHON LEZION
WITH EMANUEL FAMILY

למחלה: עם משי דבורה אביצור בתו של דוד בקר בפתח-תקווה, 1982.

למטה: עם משפחתו של צמחואל בקר, בנו של משה, 1982

1979- אוצה ברונסטין והתה ב"בית- השומר".

1979- אוצה ברונסטין, הצלה והדסה ליד פסל "האריה-השואא"'

בתל-חי.

Hadassah dear:-

Sept. 26th

Your letter made me sit down and count up, and it's hard to realize that we saw each other almost 14 years ago. Somehow it doesn't seem so long, and yet when we add up our families and all the other things that have happened, I guess it must be so.

We cleaned house not so long ago and came across some of the pictures we took with you. How about some pictures of your youngsters, and what's your husband like, what's his job, and do you find yourself satisfied to be a housewife, or do you do something else too? And how's little (I take that back) Shmuel? It's hard to realize that he's a grown-up, but I'm sure he is. I'm echoing Mother's request for news of Afshalom. Please tell him to write us, we're all anxious for news.

I'm leading a very dull and house-bound existence these days, with two babies, but it will let up a little bit next month when Peter starts Nursery School. My afternoons thereafter, with only one baby to worry about, will be comparatively free. But I sure wish they were old enough to go to school full time. I'd like to get out of the house once in a while.

What's Emanuel doing with himself, and his sister, Hadassah? Remind her that we haven't heard from her family in ages and ages, and with our newspapers so full of disturbing news, I look for family names every time I pick up a picture. The news the last few days, with England threatening to give up her mandate, is much more cheerful. I hope she does, so the U.N. can straighten things out. Meanwhile, if there's anything we can do to help from this end, let us know. Have you censorship there? I mean, as far as mail goes? I know, the newspapers are censored. It's a rotten situation all around.

Mother's looking for some pictures to send you, of our respective families. My little Judith looks quite the way Donny did when he was a baby. She's a fair, fat, and very cheerful little Monkey, and, as you probably know from your own experience, her Grandfather simply dotes. Peter looks more like my husband... dark, with a nice smile and very wonderful eyes. And I'm still just as fat as ever, altho I'm on a real diet for a change, and am slowly coming down towards where I'd like to be. Elsa's Nancy is the image of her, except that she's thinner like her Dad, and the new baby is exactly like Nancy too, as far as we can tell so far.

I wish we could pay you another visit, or you could finally come over here. Remember how Elsa and I wanted to bring you home with us in 1934? Perhaps one of these years... meantime, let us hear from you, and in the meantime anything we can send for the kiddies that you can't get in Palestine? If so, send us sizes and color preferences... My love to the whole family... and those members of your own immediate group whom I've not yet met... and especially to my favorite Palestinian cousin,

Nona

שנות הארבעים מכתב מנונה עם תיאור ילדיה הקטנים

ותמונות נכדיס שנשחזו מארכיוס הקרית בסנות החמישים והשישים

REV. NATHAN G. MELTZOFF

525 WEST END AVENUE NEW YORK 24 SUSQUEHANNA 7-1183
CANTOR EMERITUS, CONGREGATION RODEPH SHOLOM, 7 WEST 83rd ST., NEW YORK

Dear Hadassah and all our dear ones
in Israel; april 30/58

I hope you will excuse my answering
your lovely letter so late, but we were
waiting for the final schedule of our trip,
so that I could write in full detail.

First, let me tell you how much we
enjoyed hearing from you and that we
eagerly look forward to meeting you
all.

This is our schedule. We expect
פ"ק י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט ל"א) to arrive in Tel Aviv at the
Lod airport on June 28, 9 45 P.M.

July 7th we go to Herzlia

" 11 " " " — Jerusalem

" 14 " " " — Haifa

" 18 return to New York from Haifa

We hope to be able to see all of you
and to do some interesting sight seeing

נתן מלצוף מודיע על בואו לארץ ב-1958

5719 (תש"ז) Sept 1-58
 my dear cousins:
 Sarah & I wish you a year
 of good health & happiness
 We received your wonderful
 books & so did our brother Joseph
 within a few days we are
 to send you a portable Radio
 for Batya - Your loving Cousin
 David

Greetings and Best Wishes

for the coming

New Year

Rev. and Mrs. Nathan G. Meltzoff

ברכות לראש השנה מנתן מלצוף הט שולחים לי רדיו ל"בת- המצווה"
 .fe

122 Wicks Lane
 Malverne, L.I., N. Y.
 March 26, 1963

Hadassah darling:-

I wish I were ringing your doorbell and delivering this in person, but Lord knows when we'll ever have that kind of luck. So I'm sending you my Pesach greetings with Molly and her two friends.

They will be taken care of for their first two weeks in Israel, while they look around and decide where they'd like to spend some extra time. If they run into trouble with the coinage or the language, be a dear and help them out.

We're all well, and waiting for Peter to come home for his Spring Vacation (he arrives on Saturday) and for the folks to return from their visit to Elsa in Hawaii. They should be back early next week, since they're planning to stop off in Arizona on their way home. They have had a wonderful visit, from their letters home, and Elsa and Arthur are very happy in the Islands. Do let us hear from you and a very Happy Pesach to you and your family. With love,

Nona

מכתב מננה 1963

March-19-1959-

Dear Hadassah Hospital & Children,

Last year, this time, we were busy planning our trip to Israel; today it all seems like a pleasant dream. We spend many pleasant moments looking at some of our lovely colored slides, which are pleasant reminders of our visit and now we regret that we didn't stay longer and really meet all of the family. There are so many unanswered questions, so much, that at the moment, in the heat of July, we just by-passed. However, above all, the greatest pleasure we had was

1959-JNJ

March 14, 1967

Dearest Hadassah, Naftali, Uzzi and Batyah:

It's been so long since I've heard anything at all, that I can no longer remember whether I owe you a letter or not (probably yes, because this has been a very busy winter for me and I've had very little time for correspondence of my own.)

Did Mary ever deliver the Supp-hose I sent for you, Hadassah? Lord knows she's been over in Israel long enough, but she's such a scatter-brain (and I haven't heard from her, either) so I just don't know. Now, we hear that she's gotten herself engaged and is planning to come back home to finish her degree, and also because her fiance doesn't want to stay in Israel. What a nut!

Our Judy is making arrangements for a job in London this summer. Don has kindly offered to house her during the period of work, so I won't be too expensive for us, and if the job comes through -- it's doing research with a Social-Psychologist -- we'll let her go. She hopes to have time to do a little bit of traveling while she's over, and if she can make inexpensive arrangements, she'll try to get to Israel. We'll let you know in advance if she can do it.

Meantime, my sister-in-law and her husband, and two of Irv's cousins are coming over for a month, so don't be too surprised to get greetings from us. They have reservations made in Tel Aviv, I think, and will be there for a month. Both the cousins and Bessie's husband, I think, have relatives too. Anyway, see them (you'll like them) and see that they get to see Esther and Chassida.

Now tell me what's happening with the family. Is Schlomo OK? What kind of a job has Uzzi gotten? What's Batyah doing? How are your folks, and the boys, and their families? Is Yehuda's son still playing the violin seriously? Will he start to play professionally? Here, I hope?

Mother is going to England on Saturday to spend a while with Don and his family. Patti writes me that Michal (their 18-yr. old daughter, and a VERY pretty one) is going to Israel this summer on some kind of a student deal, so I'm sure you'll see her then. Mother is talking about visiting Israel again, too, and I promised her, that if all goes well, I will take her over next year for a short visit. Robin is going off to college in September, so I will be free of worry about the children, and if I can't talk Irv into coming along, he won't mind if I leave him for a few weeks, so keep your fingers crossed that Mother feels well enough for the doctor to give her permission to make the trip.

Be a nice girl and write me -- in detail -- all about everyone. We have never stopped talking about what a wonderful time we had with all of you, and how much we loved seeing you and being with you, and how much we hope to be about to return again (long before another 32 years pass).

Give her love to the entire family, and especially to you own Berlinskys. When is one of your kids coming to visit us? And you?

Love
Irv & Rose

1967- 2011

JOSEPH MELTZER ASSOCIATES, INC.
AND
ROSOFF BROS., INC.
A JOINT VENTURE

4-34 26TH AVENUE, LONG ISLAND CITY 2, N. Y.

TELEPHONE RAVENSWOOD 8-6270

February 14, 1963

Hadassah dear:-

The promptness of your reply to Mother's inquiry only makes me feel more guilty for my neglect over these years. Believe me, it has not been that we haven't thought of you and talked of you often. It has just been that I grow more and more indolent as the years pass by, and somehow find it more and more difficult to sit down and write a decent letter.

I am now Dad's secretary, for nearly two years now. And altho I hated the work when I was young and could not wait to get pregnant and stop working, I am still surprised to find that I quite like it now. Aside from earning the money, which helps enormously with two teen-aged girls in the house, who simply can NEVER HAVE ENOUGH CLOTHES! I like getting out of the house in the morning, because it's sort of self-starting, and the work is not so difficult that I am exhausted at night. In fact, the ideal job. Since my husband's company is in the same office, it is very cosy, and we lunch together (I bring lunch from home and make coffee here) which is very nice.

I have no recent pictures of my family, but will send you one as soon as Peter comes home from school for Spring Vacation. He is now 19, very tall, dark (and I think) handsome, and the most good-natured boy I know. His two sisters think the sun and moon revolve around him instead of the earth, and he is usually quite nice to them, although he still does some teasing, which the little one finds hard to take. Judy, the older girl, is also tall, very slim and quite pretty, a serious student with good marks and a lot of extra activities at school. She's on the school paper, and on the Yearbook staff, a committee chairman for the Junior Prom (and I am the PTA chairman for that affair) and she's one of the leaders of the Twirlers. It seems to me that when she's not setting her hair, she's on the phone, so I don't know how she manages to get so much done, but she does. The little one, Robin, has suddenly started to sprout too, and now is outgrowing the butter-ball stage and getting pretty too. Although she looks too exactly like me to ever be as pretty as Judy is. She is more animated, however, and more talented. She's never going to get the kind of marks Judy gets because she is too lazy to do any real work, but she sails along cheerfully, omitting everything that isn't pushed down her throat. She's supposed to be preparing for a piano recital these days (she and another little girl are doing a whole program together) but she's involved with a series of books and I can't pry her loose to get her to the piano as often as she should be there. As for me, I'm fatter, greyer, and busier than ever, but quite satisfied with my middle-aged lot.

What about you? Your boy should be getting out of college this year, if he isn't out already. And Batya? Why doesn't she write to one of the girls -- I'm not sure which is nearer her age... Judy at 16½ or Robin at 13. I wish I were coming to Israel instead of Mollie, but I shouldn't be envious, since this is a long time dream of hers, and I've already had the trip. Maybe some day again. Thanks for answering so promptly. She'll call you when she arrives. Is there anything we can send with her for you or the family? Do write soon, and give my love to everyone. I do wish you had come over here to see the doctors. Elan and I are both

1963 - JJJ

DIRECTLY ON THE OCEAN AT 84TH STREET, MIAMI BEACH

HOTEL • POOL • CABANA CLUB

Dec 1/66

MY DEARLY BELOVED COUSINS

PLEASE, ACCEPT MY DEEPEST
APPRECIATION FOR YOUR NEW YEARS
(שלח לך) GREETINGS

FOR THE LAST FEW YEARS, SINCE
MY DEARLY BELOVED SWEETHEART
has PASSED AWAY - I AM
LIVING DOWN HERE - IN FLORIDA
DURING THE COLD WINTER MONTHS
IN NEW YORK - AS I CAN NOT
STAND ANYMORE THE COLD WEATHER.

PLEASE LET ME KNOW - AS SOON
AS YOU CAN - WHAT'S GOING ON
IN "SABBI" AS WE ALL IN THIS
"HOME FOR THE AGED" ABOUT
300 INTELLIGENT OLD PEOPLE
ARE WORRYING VERY MUCH

נתן - 1966 - אשתו נפטרה

May 9/62

My dearest and beloved cousins
 Please pardon my delay in
 acknowledging your very thoughtful
 letter of Condolence. My heart is still
 broken and every day seems to me
 like a long dream and dark year.
 I know - my dearest - that time is the
 way and great healer - but at my
 age of 81, I am just a lonely old
 man - my dear children live far
 away from New York and it is very
~~hard~~ difficult for me to travel from
 one place to the other. Well, I realize
 that Millions of people - from all over the
 world are experiencing the same agony -
 day by day. However, though I greatly sympathize
 with suffering humanity, their suffering, does not
 help me - neither does my suffering help
 them. — Well — Such is life —
 With much love to all of your dear
 ones, To my other cousins, Hadasa,
 Zepora, Arshulam, Kaile, Rivka
 and the others
 affectionately Your Cousin Nathan

נתן - 1962 - דרישת פוסט לבני הדודים

REV. NATHAN G. MELTZOFF

Cantor Emeritus, Congregation Rodeph Shalom

New York City

BERLINSKY - Carmen

MOADON MENORA

JERUSALEM ISRAEL

I WISH TO EXTEND MY HEARTY
CONGRATULATIONS AND BEST WISHES
TO BATYA AND MICHA - THE
BRIDE AND BRIDEGROOM - AND TO
YOUR BELOVED PARENTS, UPON YOUR
HAPPIEST DAYS IN YOUR LONG LIFE.
MAY YOUR MANY YEARS OF YOUR
LIFE, BE FILLED WITH GREAT JOY,
HAPPINESS AND GOOD HEALTH

AFFECTUATELY

YOUR COUSIN NATHAN & FAMILY

1969 - ברכות לחתונה שלנו

June 1, 1979

Dear Hadassah,

My name is Carol Klein. Sam Meltzer was my grandfather and Yank Meltzer my great uncle. My mother, Lillian is Elsa and Nona's 1st cousin. After all of that, how are you?

I am writing because on July 12th my husband, myself, our daughter Leslie (10) and our son Carl (13) are coming to Israel for 15 days. Carl will be Bar Mitzvah at the Wall. We are so very excited. We would so much love to meet some of our family living in Israel. What a thrill it would be for Ray and me and the two children.

We arrive in Jerusalem late on the 19th and we are going to be there 4 full days. I have your address and if it is alright, I want so much to call you when we get there. I am excited thinking about it.

I am looking forward to speaking with you and maybe seeing you. I will call when we arrive in Jerusalem.

Keep well. Fondly,
Carol.

מכתב מנכדתו של סאם מלצער, אחת מבנותיו של עכנא - כולל - 1979

9.7.87

Sunday - June 1

Dear Hadassah -

I'm sorry it's taken me so long to write to you - almost two months since Boris and I were in Jerusalem. I was not sure of your address - and since Jonathan came home for a week - he goes back to Jerusalem tomorrow - I'm sending this back with him.

It was so good to meet you, finally, and to meet your brother, Shmulek. We did have a good visit - and I do thank you so much for making copies of the Meltzer's picture. I sent a copy to Hona (she tells me her daughter, Robin, is spending her last summer at the "dig" in Caesaria). She was delighted to receive it. As was my brother, Ron.

I believe Jonathan will be spending at least another year in Jerusalem (maybe more!) - so if all goes well - maybe we will get out of ^{my} ~~agreed~~ ^{relatives} ~~and~~ ^{and} will be able to meet more of the ^{meanwhile} ~~meanwhile~~, be well.

Hadassah - and have a good summer and a good year.

Fondly

Your cousin

Hazel.

מכתב מה"ל - 1987

הדסה והיילא בלאומברג - אלבין נכדתה של רחל

HB

Shalom + best wishes for a
healthy, happy year
with love
Louise

Shalom, Chodassah!

2/11/85

Greetings from your
cousins in Scarsdale - and
all our best wishes for a
most Healthy and Happy
New Year. We send you a
little gift by our very Special
messenger who has decided
to continue his "learning" for
another year or so.

I'm sure you'll see
Louise again - and maybe
if Bill is up to it - maybe.
no! So be well -

Love Hazel and Louise

מכתב מה"נ"ל אלפיין, נכדתה של רחל מלץ, 1985

מכתב מן ה-1983

~~Dear~~ Hadasseh -

Just wanted you to
know this was taking
place. Some friends and
some family will be
joining us. We may even
dance a bit.

Regards to all the
family.

Love -

Elva & Arthur
Bronstein

Date : Saturday: 13 July
1991

Time : 3:00 to 7:00 P.M.

Where : Mt. Hunger Road
Monterey, Mass. 01245

Created by: Nancy, Abbot,
Carol, & Phoebe (of course)

Implemented by: Elsa & Arthur
Bronstein (who else!)

R.S.V.P. before 10 June 1991
to Box 236 Monterey
Mass. 01245

הזמנה ליום הנישואים ה-50 של אלה וארתור ברונסטיין 1991

Hadasah dear,

As with you, I think of you often and wish we could see each other again. But, to my surprise, we've all reached 80 years and every thing is a little harder. The cherished our memories of mishpacha and Israel. All of our family is well, Nancy is now 51 and where did the years go? She is a journalist and writer, and its a struggle but she loves it. Abbot (Nabby) is a psychiatrist and Carol Carol is a fine artist and their little daughter is 12 1/2 - to be Bat Mitzvah next year - a darling, loving person. She lives in the East for the summer - and will be returning to California in a few weeks. Nona's children are well - Robin has a charming 2 yr old

With loving thoughts
and wishes for a year
that's bright with promise,
warm with happiness
and filled with
many blessings.

daughter and a very fine
husband. Judy is an
accomplished and famous
weaver, Peter and his
family doing well also.
I miss Nona and always
will!
Shana Tova to you and
your Love Elise & Arthur

אלנה מספרת על משפחתה - שנים מתקדמות

נספח-רשימת בני משפחת מלצר שהרכיבה
הדסה- לפני כעשרים שנה-בכתב ידה משיחות
עם המבקרים בארץ.

Thursday
October 1981

29

יום חמישי
א חשוון תשמ"ב

- 4) זבוב בן שנה בלה
- 8 נישא (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 5) חוש בת שנה בלה
- 10 נישא (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 11 חת חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 12 3 ילדים (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 13 נישא אלין Elina ממשפחת צ"ה
- 14 אהם 3 ילדים (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 15 3 ילדים - נישא חל' צול - חתין
- 16 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 17 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 18 נישא חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים

Wednesday
October 1981

28

יום רביעי
ל חשוון תשמ"ב

א' דר"ח חשוון

- 7) חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 8 נישא חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 9 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 10 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 11 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 12 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 13 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 14 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 15 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 16 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 17 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים
- 18 חתין חל' צול (אשת-חל' צול) 5 ילדים
שאר אנים יצרים

ח'ל

Thursday
November 1981

5

יום חמישי
ח' חשוון תשמ"ב

- 7 (2) ח'ל - נשאה סקצ' - נ'ל'י
- 8 ו'לה ח'קט'ה
- 9 ב'ניאל נ'סר' ח'פ'ט' (ה'יא א'ה)
- 10 (ה'יא ח'קט'ר ל'ל' נ'סא'י' (ה'ט'ס'ס'ק)
- 11 ע'י א'ס'ר ו'פ'צ'ו ה'ט'ו'ר
- 12 ש'פ'ר ש'פ'ט'ר (Mattie) ל'ה
- 13 ש'ט'ר ה'נ'ת
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18

Wednesday
November 1981

4

יום רביעי
ז' חשוון תשמ"ב

- 7 (6) ב'ז'י' (ב'ניאל)
- 8 נ'ל'א ל'ל' פ'ק'ו'ר'י'ם
- 9 ב'ק'ס' ח'א'ט'ו'ר ל'א'ט'ה - ס'ט'פ'נ'י
- 10 נ'פ'צ'ו ל'ל' י'ל'ז'י'ם
- 11 א'ו'ל'ה ש'י'ה - Patti
- 12 ב'ן ח'ק'ט'ר ה'ק'פ'ס' ה'ט'ו'ר (ה'יא
- 12 ח'ת'ק' ו'צ'צ' ס'ה'ת' א'י'נ'ד'י'א'נ'י'ת' (ב'ן
- 13 א'י'ל'ס' א'ת' ה'נ'ה
- 13 ל'ב'נ' ו'פ'ט'י' ה'י'ו' ל'ל'ס' ו'פ'ט'י'ם
- 14 (ו'י' ה'א'ת' - ח'א'ת' - ה'ו'
- 15 (2) ח'א'ת' - ח'א'ת' - ה'ת'
- 15 (3) ק'י'ט' - Keith - ט'ה'ר' ה'ח'ד'ה
- 16 ח'ת'ק' 5 ש'ט'ר
- 17 (ו'י' ה'א'ת' - נ'ס'ו'ר' ס'א'י'ל'י' ו'ה'י'ם
- 17 ב'ן ק'ר'א'ל' ק'י'ט' (ח'ט' ח'ת'ק' ל'א'ת'ר
- 18